

Boele-nieuws

PERSONEELSBLAD VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK B.V.
D. v. d. WETERING B.V.

DECEMBER 1983 - Nr. 234

Boele-nieuws

Uitgave ten dienste van het personeel van

**Boele's Scheepswerven
en Machinefabriek B.V.
Bolnes**

**D. v. d. Wetering B.V.
Rotterdam**

Hoofdredacteur

J. G. van Beek

Telefoon Rotterdam 010-134862

Telefoon Ridderkerk 01804-18555

toestel 2014

Redactiecommissie (alf.)

Ing. M. J. de Bel

E. H. Koch

Ir. M. J. van der Wal

A. C. van der Wouden

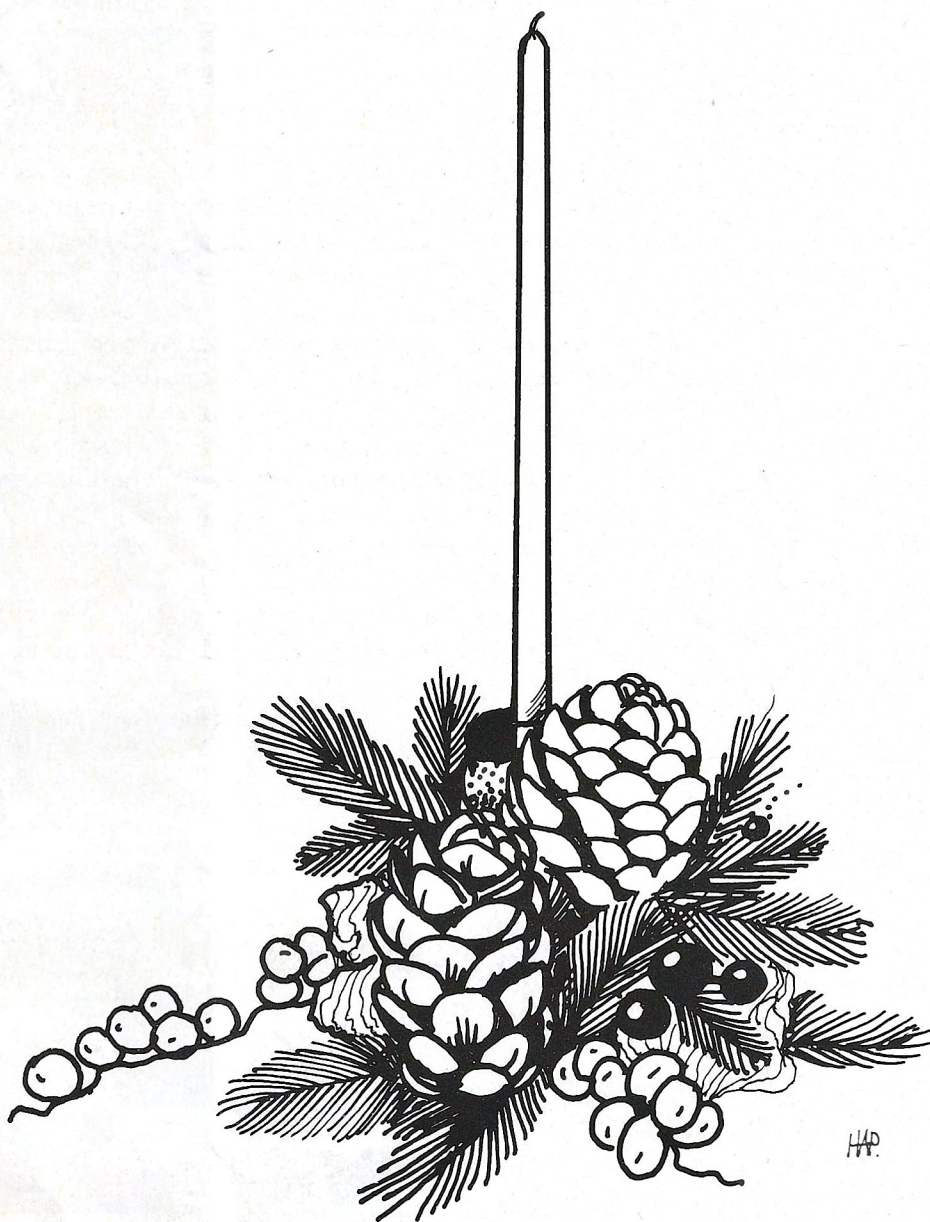
BIJ DE VOORPLAAT:

De nieuwe situatie in Oost.

Zonder toestemming van de redactie
mogen geen artikelen, geheel of gedeelte-
lijk, worden overgenomen.

Druk:

Vlasveld & Co., Rotterdam

Er zijn tijden geweest, dat het heel wat gemakkelijker was om in de Kerst-uitgave van Boele-Nieuws volgens traditie een voorwoord te schrijven. Tijden, waarin het werkaanbod voor ons nagenoeg geen probleem was en waarin we ons veel meer bezig hielden met de vraag hoe we het werk allemaal op tijd klaar moesten krijgen. Tijden, waarin we ons moesten meten met anderen die, net als wij, ook op eigen benen stonden. Maar die tijden zijn voorbij.

Hoeveel moeilijker is het nu. Ik kan u geen opwekkend beeld schetsen, noch van het jaar dat achter ons ligt, noch van het jaar dat zich over enkele weken aanmeldt.

We zijn in het defensief gedrongen. Niet door eigen schuld, maar meegezogen in de neergaande lijn van de wereldeconomie. We hebben onszelf geen verwijt te maken. Het tegendeel is waar. We hebben altijd kunnen rekenen op de volle inzet van onze medewerkers. Daar heeft het gelukkig nooit aan ontbroken.

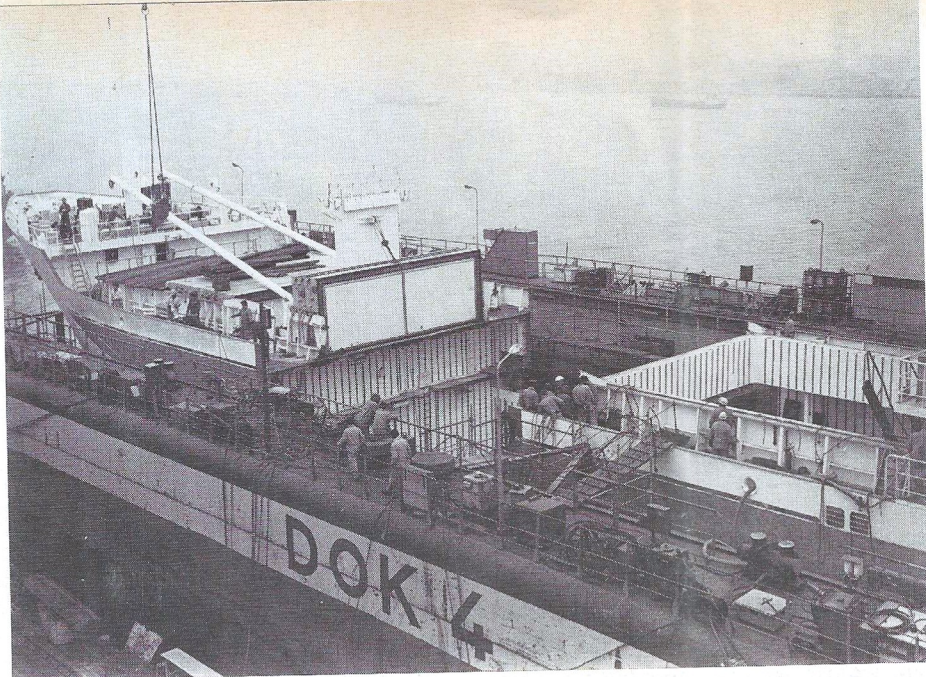
We vertrouwen er op, dat als ons kansen worden geboden om aanvallend te werken, we kunnen rekenen op een hecht teamverband, waarin iedereen bereid is zijn bijdrage voor de volle honderd procent te leveren. Onze uitrusting is inmiddels belangrijk verbeterd. Met de voltooiing van het beleidsplan hebben we betere mogelijkheden gekregen om onze kansen te verbeteren.

We hopen er in te slagen om aldus toegerust – en met een goede accommodatie en met een goede ploeg – het hoofd te bieden aan de bijzonder moeilijke tijden, die we nu doormaken.

Ik wens u daarbij – mede namens mijn collega – de gezondheid en het doorzettingsvermogen toe, die we in het volgend jaar hard nodig zullen hebben.

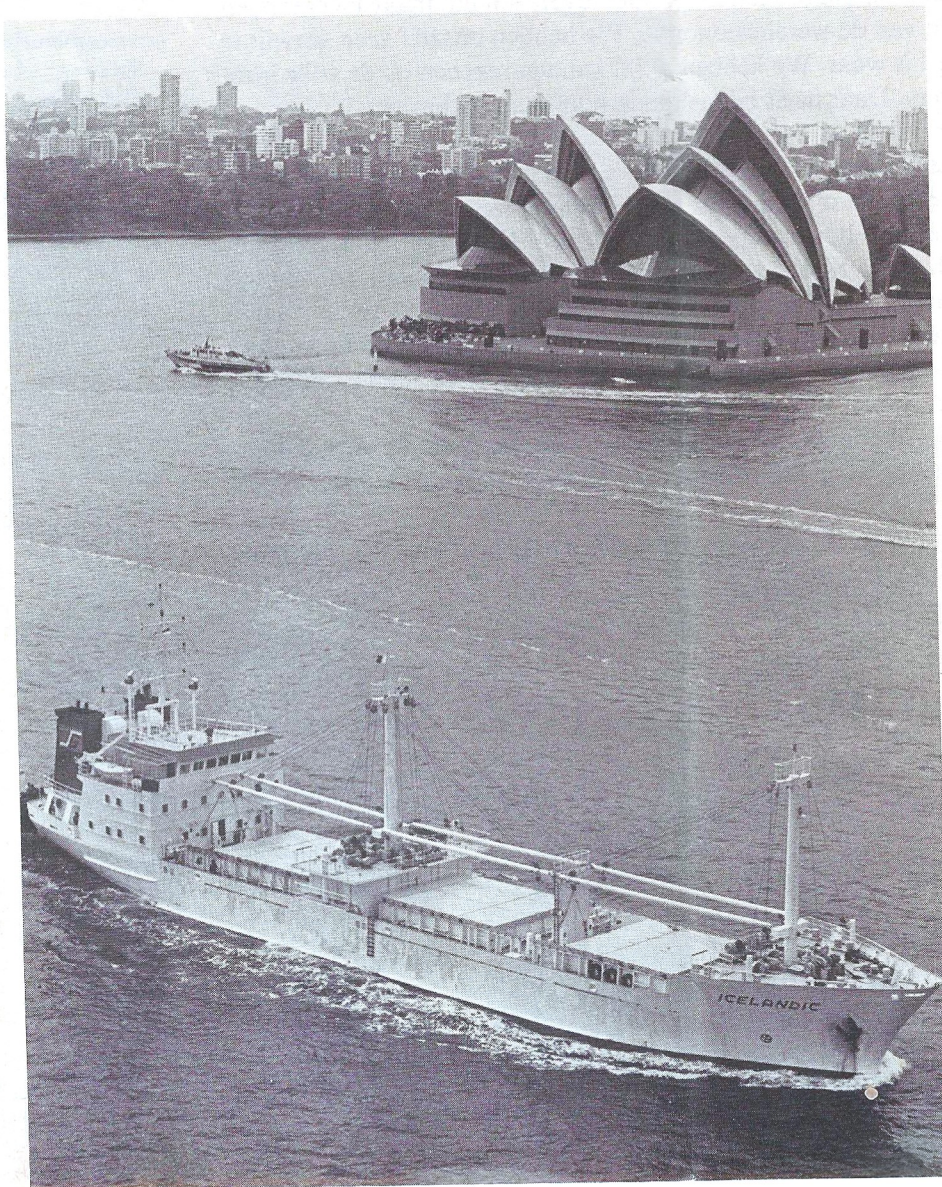
Tenslotte wens ik u met de uwen prettige Kerstdagen toe en het allerbeste voor 1984.

G.J.Boele

Kwestie van een stief kwartierke.

De in januari 1984 te verlengen „Icelandic” passeert hier het beroemde, moderne Operagebouw in Sydney, Australië.

Verlengingen

De eerste van de serie van vier verlengingen, die we uitvoeren in opdracht van Seatrade Groningen B.V. te Groningen, heeft inmiddels zijn beslag gekregen en verlenging no. 2 is nu onderhanden.

Diegenen onder u, die toevallig getuige waren van het wegtrekken van het voorschip in dok 4 zullen zich wel verbaasd hebben over de snelheid, waarmee dat in zijn werk ging. 't Was zo gepiept.

Andere methode

Dat waren we vroeger, in de gouden tijd van de vele verlengingen, heel anders gewend. Bij de meeste te verlengen schepen moest na het doorsnijden van het schip het dok ingezakt worden om het mogelijk te maken het voorschip er uit te varen. Daarna werd de sectie geplaatst en aan het achterschip gekoppeld. De totale koppeling van voorschip en verlengd achterschip vond drijvend plaats.

Dat doen we op dit ogenblik niet meer. Bij het indokken van het nu te verlengen schip wordt alleen het achterschip op de normale wijze onderstopt. Het voorschip komt echter, vanaf de plaats waar het schip doorgebrand moet worden, rechtstreeks op van te voren aangebrachte, op vet gezette goten en sleden te staan. Na het doorbranden kan het voorschip direct weggetrokken worden naar de juiste plaats. Al snel daarna wordt met behulp van een bok de verlengingssectie nauwkeurig tussen de scheepshelften geplaatst. Het lastige te water koppelen is daarmee omzeild en de werkprecisie is optimaal.

Waarom toen niet

Allicht vraagt men zich bij deze vlotte gang van zaken af: waarom deden we dat vroeger niet op dezelfde manier?

nu en in het verleden

Goeie vraag. Het antwoord is: dat hadden we vroeger best willen doen, maar vergeet niet, dat we toen of in het geheel niet of slechts over één of twee dokken beschikten. De paar dokken, die we toen hadden, waren doorlopend bezet en we konden ons niet veroorloven om een verlenging lange tijd in een dok te laten zitten. Dat kan nu wel omdat we met het bezit van vier drijvende dokken meer speelruimte hebben. Een nadeel van de huidige methode is hiermee genoemd: het schip blijft betrekkelijk lange tijd in dok. Een ander nadeel lijkt het, dat veel voorbereidend werk verzet moet worden. Het dok moet immers voor de helft voorzien worden van op vet gezette goten en sleden en dat lijkt een tijdrovende, dus kostbare geschiedenis. Wat het ook is. Maar in dit geval behoeft het werk maar éénmaal gedaan te worden voor vier gelijke schepen. En dan loont het natuurlijk wel al die moeite.

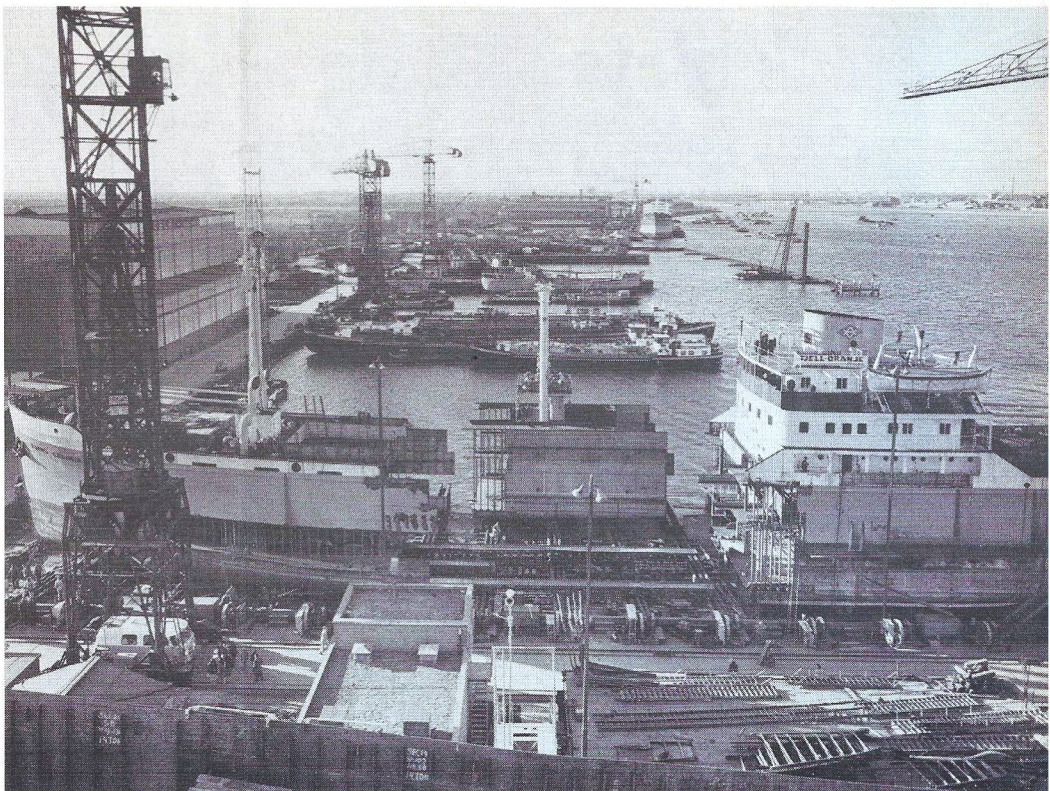
Kampioen

Verondersteld wordt, dat Boele Bolnes wereldrecordhouder is wat betreft het aantal uitgevoerde verlengingen van zeegaande schepen. Die veronderstelling kwam in de eerste plaats van onszelf. Tot aan het jaar 1976 stond ons totaal op 60 verlengingen en we dachten: het bestaat niet, dat er nog een andere werf in de wereld is die ook aan zo'n aantal gekomen is. Helemaal zeker waren we er natuurlijk niet van. Maar zonder blikken of blozen presenteerden we in onze buitenlandse publicaties Boele Bolnes als de grote kampioen, ja, als wereldrecordhouder verlengingen en... niemand heeft dat ons ooit tegengesproken. Zodoende zijn we nu wel zeker van onze zaak.

Als de huidige verlengingsserie achter de rug is, hebben we een totaal van 67

verlengingen op onze naam staan. Hier van waren er maar liefst 19 voor de K.N.S.M. te Amsterdam. Toen het eerste zeeschip in 1951 door ons werd verlengd was er nog sprake van een uitzonderlijk karwei ondanks het feit, dat hier slechts sprake was van de verlenging van een coaster. Het was de Fiducia N. Zes andere coasters volgden: Yarvic, Spes, Fredor, Tanny, Alfred, Plym en Adara. Maar de grote klappers kwamen, toen de Oranjelijn kwam opdraven met de verlenging van vier van haar schepen: Prins Willem George Frederik, Prins Willem II en IV en de Prins Casimir. Dat was omstreeks 1959-1960.

In januari 1960 verscheen in vele kranten deze foto van de „Prins Casimir” met als onderschrift: scheepschirurgie bij Boele! Vandaag is verlengen een gewone zaak.

Leveringsschema

Nog even terug naar de verlengingen van nu. De opdracht van Seatrade Groningen B.V. behelst de verlenging van vier zusterschepen, te weten Indianic, Arctic, Tempo en Icelandic. De schepen zijn 83,10 meter lang en moeten met 18,20 meter worden verlengd. De totale lengte wordt daarmee dus gebracht op 101,30 meter.

Voor elk schip hebben we een leveringstijd van 32 dagen toegewezen gekregen. Dat wil zeggen: kalenderdagen, dus inclusief de zaterdag en zondagen. Dat is een bijzonder krappe levertijd.

Het leveringsschema is als volgt:

Indianic	aankomst	24 oktober 1983
	vertrek	25 november 1983
Arctic	„	14 november 1983
	„	16 december 1983
Tempo	„	18 december 1983
	„	21 januari 1984
Icelandic	„	10 januari 1984
	„	10 februari 1984

De „Inconfidente” enkelen dage vóór de tewaterlating in oktober 1937. Ze wisten toen op de werf een flinke troep te maken als u het ons vraagt.

Er is niets aan de „Knikker” met de „Inconfidente”

Waarom de eigenaren van het zeeschip „Inconfidente” deze onmogelijke naam voor hun schip hebben bedacht is niet te achterhalen. Inconfident betekent letterlijk „niet vertrouwelijk” en heeft daarmee in onze oren een negatieve betekenis. Het leunt tegen ons woord „onbetrouwbaar” aan en daar is voor dit zeeschip, dat in 1937 door ons werd gebouwd, geen enkele reden voor. Want we leven nu in 1983 en 46 jaar na de aflevering van dit bouwnummer 870 vaart ze nog steeds. Dat is voor een zeeschip een heel lange tijd.

In de periode, dat we opdracht ontvingen om dit schip te bouwen, was er sprake van een grote crisis. Ons bedrijf

onderging ook toen een grote afslanking en drastische bezuinigingsmaatregelen moesten worden getroffen om het op het randje balancerende bedrijf in stand te houden. De bouw van de „Inconfidente” betekende voor ons bedrijf de definitieve afsluiting van de crisisperiode. De wereldeconomie herstelde zich. Achteraf bezien, maar dat hadden onze collega’s van toen beslist nog niet in de gaten, was de opleving een aanloop naar de wereldoorlog.

De „Inconfidente” werd gebouwd voor een Braziliaanse rederij in Porte Alegre. Niet alleen de lange levensduur van het schip kan als een bijzonderheid aangemerkt worden, maar ook het feit,

dat ze nog steeds voor dezelfde rederij vaart. De meeste schepen van hoge ouderdom zijn al enkele malen van naam veranderd omdat ze even zo vele malen van eigenaar verwisselden.

Heel anders ligt dat bij het motorjacht „Knikker”, dat we in 1925 hebben gebouwd. Ook dit schip met zijn 58 levensjaren vaart nog steeds, maar veranderde een aantal malen van eigenaar. Als opdrachtgever staat in het destijds zo minimaal bijgehouden archief vermeld: de Voogd, Haarlem. Deze meneer de Voogd was indertijd een bekend ontwerper van schepen voor speciale doeleinden. Deze „Knikker” – bouwnummer 146 – was er één van. Maar wat dan wel het speciale doel van dit motorjacht was

Overdrachtsspeech door directeur J. P. Boele aan boord van de „Inconfidente”. Links van hem burgemeester J. H. Crezée van Ridderkerk en directeur P. Boele.

is onbekend. Wel weten we, dat het een onderzoekingsvaartuig was en dat het voor haar speciale doel een nogal bolvormig schip was. Om die reden ontving ze de rare naam „Knikker”. In 1929 werd ze verkocht en we nemen aan dat ze toen haar onderzoeken, wat die dan ook geweest mogen zijn, tot een goed einde had gebracht. Meerdere eigenaarswisselingen vonden plaats totdat ze in 1969 verkocht werd naar het Griekse eiland Rodos. Daar werd ze ingezet als veerboot en als zodanig vaart ze daar tot op de huidige dag.

Mocht u eventueel volgende zomer met vakantie naar Rodos gaan, dan kunt u daar dus op zoek naar een stukje Boele-historie.

De „Knikker”.

„Ik heb me nog nooit één minuut verveeld”, zegt Arie Edelman

Er staat een fout in de kop van dit artikel.

Ik heb me nog nooit één minuut verveeld, „zegt” Arie Edelman.

Maar dit is niet helemaal juist, want Arie Edelman kan niets meer zeggen. Vijf jaar geleden ontnam een voortwoekerende ziekte hem vele lichaamsfuncties, waaronder het spraakvermogen.

Denk nu vooral niet dat we met deze aanhef medelijden willen opwekken met één van onze oud-collega's. Medelijden is een woord, dat een gehandicapte niet graag hoort. Sterker nog, het wekt vaak irritatie bij hem op. Een gehandicapte wil geen medelijden. Wel medeleven. Wel begrip voor zijn situatie. Hij is erkentelijk voor alle hulp, die hem geboden wordt om zijn aanpassing aan een benarde situatie dragelijker te maken. Het allerergste is voor hem het uitgeschakeld zijn. Het onvermogen om je dienstbaar te maken ten behoeve van je gezin en van de samenleving. Behoeft aan medelijden? Totaal niet.

Naar Arie

Hoe, zo vragen we ons tegen de Kerstdagen van 1983 af, slaat een dusdanig gehandicapte zich door de trieste omstandigheden heen?

Hoewel hij niet de enige is in onze collegiale kring, die zwaar gehandicapt is, kozen we Arie Edelman om onze vraag te beantwoorden en niet zonder reden. Want enige maanden geleden ontving de redactie een montere brief van hem, waarvan een passage luidde:

„Er varen nu nog steeds schepen, die zo'n 25 jaar of langer geleden bij Boele zijn gebouwd. Als je aan mijn gegevens soms iets hebt voor Boele-Nieuws, dan zeg je het maar. Zo niet, even goeie vrienden. Ik ben nog steeds een trouw en belangstellend lezer. Hartelijke groeten.”

Daarom gingen we naar Arie.

Communicatie

Praten met iemand, die niet kan praten is moeilijk, maar vandaag geen onmogelijkheid meer. Wel moet je er geduld voor op kunnen brengen, want een gestelde vraag wordt beantwoord door middel van een communicator. Het is een soort typemachine, heel klein, die het getypte antwoord op een strookje papier zet. Op deze wijze is natuurlijk geen gesprek mogelijk, maar je kunt wel met elkaar communiceren. Vandaar het woord communicator. Het apparaat is

zo klein, dat het gemakkelijk overal mee naar toe genomen kan worden. Tegenwoordig heeft Arie ook de beschikking over een computer. De dingen, die hij zeggen wil, typt hij en de zinnen verschijnen rechtstreeks op het beeldscherm. Maar dat kan alleen maar thuis natuurlijk. Een draagbare computer is één van zijn vurigste wensen.

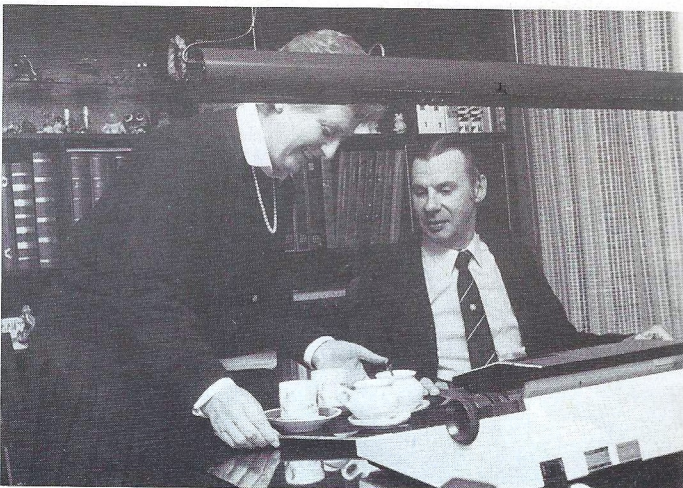
Het lijkt allemaal nogal ingewikkeld om op deze manier met hem te praten, maar dat went wel. En dan is daar altijd nog zijn vrouw, die alle mogelijke hulp kan bieden.

„Mijn vrouw”, communiceert Arie, „is mijn steun en toeverlaat. Zij is mijn grote hulp voor een schip in de branding. Want dat ben ik nu. Met haar als mijn verpleegster, manicure, pedicure, badhuismeesteres, secretaresse, aan- en uitkleedster, chauffeuse, in- en uit bed haalster en wat je allemaal nog meer bedenken kunt, ben ik best in staat om in de huidige omstandigheden zo normaal mogelijk te leven”.

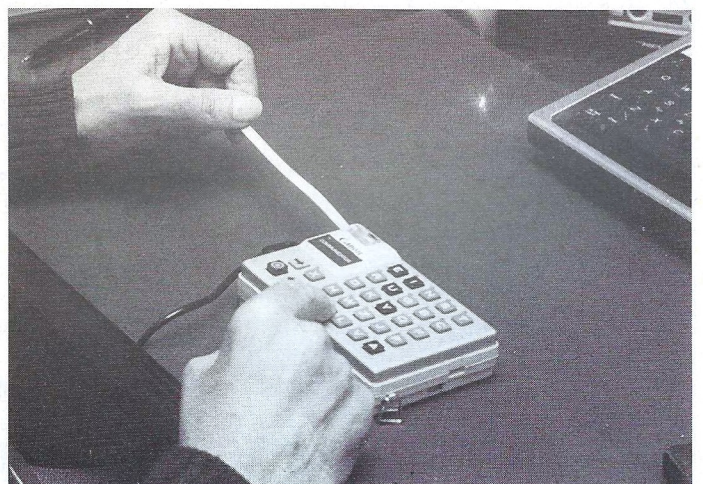
We vragen hem of hij medeleven in plaats van medelijden ervaart.

„Ja nou. Wat dat betreft zijn we ontzettend blij, dat de mensen ons niet vergeten zijn. Ik ben al ruim 5 jaar niet meer op het bedrijf, maar ik krijg nog steeds bezoek van collega's. Baas Vlasblom, Koppenaar en P. C. Boele

Arie's grote toeverlaat: zijn vrouw Jopie.

De communicator, waarvan Arie zich bedient. Op het smalle strookje komt zijn vraag of antwoord te staan.

behoren nog steeds tot mijn vaste regelmatige bezoekers, maar ook anderen wippen bij me binnen. Fijn is dat.

Je hoort wat dat betreft zo om je heen wel andere verhalen”.

Ziekteverloop

Het doel van ons praten met Arie Edelman is, om te vernemen hoe hij als gehandicapte de tijd doorbrengt, maar we kunnen ons voorstellen dat de belangstellende lezer zich afvraagt, hoe het ziekteverloop was. Daarom een korte schets daarvan.

Het begon zo'n 7 à 8 jaar geleden doodgewoon met een paar ongemakken. Niet zichtbaar, maar wel met zodanige pijntjes en pijnen, dat doktoren geraadpleegd moesten worden. Nou, de doktoren liepen er allemaal nogal luchtig overheen.

Uiteindelijk volgde ziekenhuisopname ter observatie. De geleerden konden niet ontdekken wat er aan schortte en het echtpaar Edelman werd met een mooie, maar onbegrijpelijke medische verklaring naar huis, beter gezegd weer naar het werk gestuurd.

Maar de ongemakken werden steeds erger en ze zochten daarom hulp bij een zeer bekend neuroloog in Den Haag. Deze man wist al na een uur wat er aan scheelde en verbood het werken. Een naam voor de ziekte had hij echter niet. Op aandringen van de huisarts en in overleg met de neuroloog volgde opname in een academisch ziekenhuis. Na vier weken van dagelijks onderzoek kon men de ziekte daar ook geen naam geven. Toen volgde een zwerftocht langs allerlei doktoren, specialisten, alternatieve genezers en – ja, als de nood hoog is doe je van alles – ook bij kwakzalvers. Alles te vergeefs.

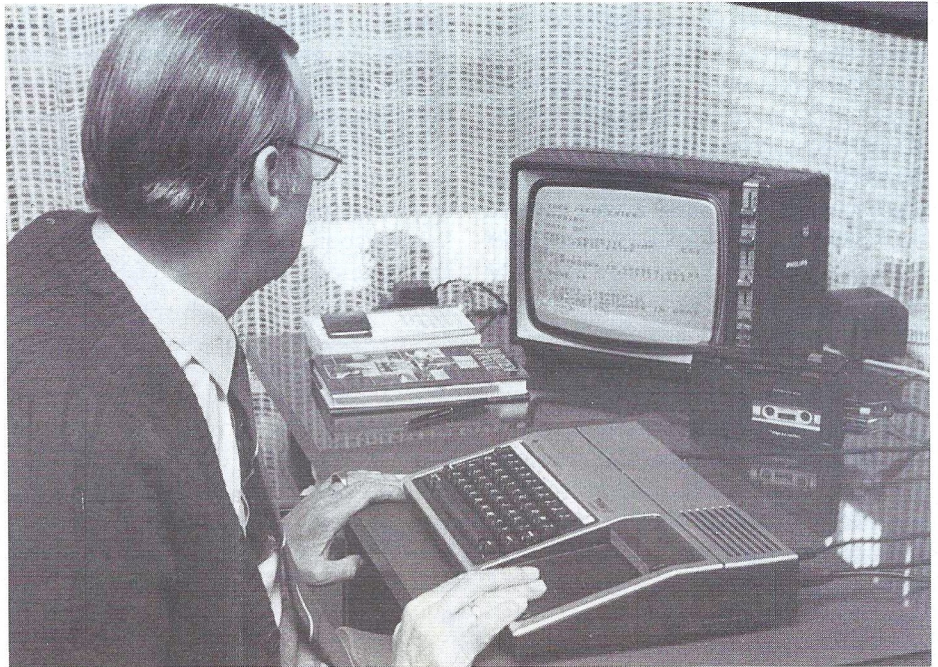
Na een eindeloze, moedeloze en uitzichtloze tocht volgde de berusting. Ze noemen de ziekte nu M.S., omdat het daar het meeste op lijkt en omdat iedereen weet wat het is.

Broodnodig

We komen nu aan het eigenlijke doel van ons verhaal en dat is om na te gaan hoe iemand, die aan de stoel gekluisterd is en slechts zijn handen – zij het traag – kan gebruiken, de tijd doorkomt.

We laten Arie aan het woord.

„Vervelen? Ik me vervelen? Ik weet niet eens wat het is. Laat ik je vertellen,

Deze methode, door middel van computer en beeldscherm, werkt veel sneller maar is wel plaatsgebonden.

dat ik me gedurende de vijf jaar dat ik nu thuis zit, nog nooit één minuut heb verveeld.

Dat komt in de eerste plaats omdat je geleidelijk naar een andere dagindeling gaat. Voordat ik ontbeten heb, de krant gelezen heb, gewassen, geschoren en aangekleed ben, nou, dan is de ochtend al aardig op streek.

In de tweede plaats heb ik mijn hobby's. Eén ervan is mijn postzegelverzameling op het gebied van schepen.

Ik deed dit al toen ik nog werkte. Weet je waarom? Omdat ik toen met de gedachte in mijn achterhoofd liep van „Arie, dat is een leuke hobby voor jou als je met pensioen gaat. Zo zie je maar, dat je wel eens te ver vooruit kunt denken ook. Ik werd helaas veel eerder tot thuiszijn gedoemd. Maar aan de andere kant is het nu een zegen, dat ik die hobby heb, want het is broodnodig.”

Schepen op postzegels

„Ik verzamel alle postzegels met schepen van de gehele wereld. Met schepen bedoel ik uitsluitend zeeschepen, zowel koopvaardij- als oorlogsschepen. Met de oorlogsschepen ben ik gestopt omdat ik daarvoor de deur uit moet en dat is voor mij niet haalbaar meer.

Het blijft niet bij verzamelen alleen.

Van elk schip wil ik de gegevens

weten en om daar achter te komen is soms verbazend lastig.

Als de naam van het schip op de postzegel te lezen is, ligt de zaak gemakkelijk genoeg. Dan zoek je de gegevens op in Lloyd's Register (Lloyd's Register is een boek in drie delen met in totaal ± 6000 pagina's(!) waarin de gegevens zijn vermeld van alle zeeschepen ter wereld).

Maar er zijn veel moeilijker gevallen. Om een voorbeeld te geven: op een goeie dag besluit de P.T.T. een postzegel uit te geven met een luchtfoto van Boele er op. Ik wil dan weten welke schepen er op de zegel te zien zijn. In dat geval kan ik Geutjes bellen en vragen: wil je eens nakijken welke schepen dat zijn? Hij kan dat wel vinden voor me. Maar wat te doen met een scheepswerf in Hong Kong of een haven in Singapore?

Dan wordt het pas moeilijk en je bent aangewezen op mede-schepenverzamelaars in heel de wereld. Ik heb dan ook een wereldwijde correspondentie opgezet met het doel gegevens uit te wisselen en ook om zegels te pakken te krijgen. Ik heb correspondentie met Polen, Rusland, Roemenië, Amerika, Zweden, Japan en Engeland. Ik ben ook lid van verenigingen, die zich met dit thema bezighouden.

Boeiende hobby

Ik verzamel per continent en de conti-

nenten verdeel ik weer onder in de desbetreffende landen.

Het is interessant tot en met. Postzegels verzamelen op zichzelf is al leuk, maar als je het combineert met het achterhalen van de geschiedenis van de afgebeelde schepen dan is het bepaald boeiend. En tijdverslindend. Dat is net wat ik hebben moet”.

„Heb je in eigen omgeving ook contact met verzamelaars?”

„Nou, reken maar. Ik ben al jaren penningmeester van de postzegelvereniging van Boele. Dat heb ik nu afgestoten omdat ik de ruilavonden niet meer kan bezoeken en omdat ik met mijn „spraak” zit. Maar ik heb een deskundige vervanger aan J. Seton, die nu in de V.U.T. gegaan is. Wel ben ik hoofd van de rondzending van de postzegelvereniging. Ook daar gaat een brok tijd inzitten, want het vergt per seizoen toch wel zo'n 400 uren. Voor mij geeft dat het prettige gevoel, dat ik hiermee nog een steentje bijdraag aan de samenleving, hoewel dat natuurlijk niet zal opvallen”.

Ook nog schrijver

„'t Lijk wel of je tijd tekort komt, Arie”.

„Zo is het ook weer niet, maar als je vraagt of ik mijn tijd kan vullen, dan zeg ik: dubbel en dwars. Daar zal ik nooit problemen mee krijgen. Ik denk maar zo, dat ik die functies die me nog ten dienste staan, volledig moet benutten. Ik kan mijn handen nog gebruiken, mijn

tastzin is er nog, ik kan zien en ik kan denken. Ik moet niet piekeren over wat ik niet heb, maar benutten wat ik wel heb. Nou, dan kom je tot veel.

De postzegelcorrespondentie noopt tot veel schrijven. Dat leidde er toe dat ik ook artikelen ben gaan schrijven. Zo heb ik voor een Amerikaans blad een artikel geschreven over de afsluiting van de Oosterschelde met een speciaal accent op de schepen, die er voor worden gebruikt. Verder heb ik een artikel geschreven over de Antarctica (= Zuidpoolgebied) ook weer speciaal over de schepen, die vanaf de ontdekking van de Antarctica zijn gebruikt. Deze artikelen vragen veel tijd aan voorbereiding omdat ik nagenoeg alles van achter mijn bureau moet doen door middel van correspondentie.

Afwisseling

„Krijg je nooit genoeg van dit soort activiteiten?”

„Nee, eigenlijk niet, want ik doe het zo graag. Maar ik zorg ervoor, dat deze boog niet altijd gespannen staat. Ik moet ook afwisseling hebben. Naast de vele aanloop, die we van collega's en vrienden hebben, (wat we natuurlijk prettig vinden) ben ik gek op TV-sportprogramma's. Ik mag ook graag ter afwisseling een doorlooptje oplossen en met mijn computer kan ik allerlei denkspelletjes doen.

En zo alles bij elkaar genomen kan ik je beginvraag als volgt beantwoorden:

we hebben het ontzettend moeilijk gehad. Ik zeg met opzet we, want het is niet alleen voor de gehandicapte een zware opgave. Ook de echtgenoot of echtgenote krijgt het behoorlijk zwaar te verduren en moet zich duizend en één opofferingen getroosten. Maar als bij beiden de wil overwint om er in de gegeven omstandigheden het beste van te maken, nou, dan is er maar één oplossing: zo veel mogelijk bezig zijn. Dat geeft geen gelegenheid tot piekeren en – hoe gek dat ook van mij mag klinken – je bent nog dankbaar voor het weinig, dat voor je overgebleven is”.

Epiloog

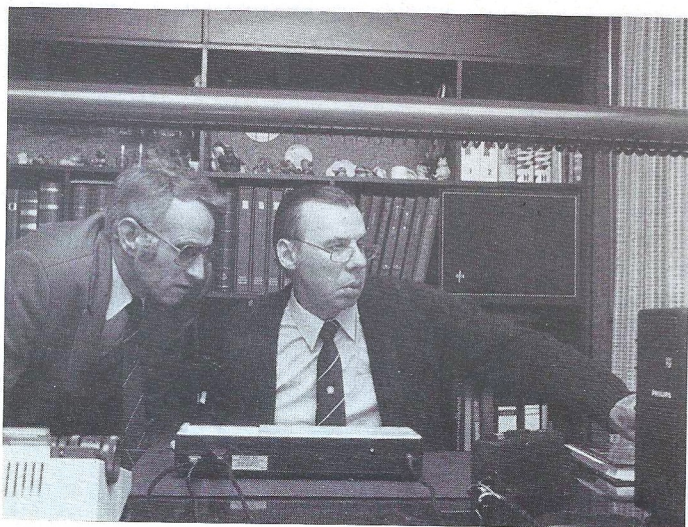
Het loopt tegen Kerstmis en er staat weer een nieuw jaar voor de deur. Nog nooit in de na-oorlogse periode hebben we een Kerst en een jaarwisseling meegemaakt, die we onder zo zorgelijke omstandigheden moesten vieren als nu het geval is.

We behoeven niet uit te weiden over de grote problemen, die ons vandaag bezighouden. We kennen ze allemaal.

Maar het kan beslist geen kwaad om er af en toe eens aan te denken hoeveel voorrechten we eigenlijk hebben ten opzichte van anderen, die in lichamelijk opzicht zo achtergesteld zijn.

Als u gezond bent, knijp dan uw handen maar dicht. En een beetje medeleven – nee, geen medelijden – zal ons nooit ontsieren. Dat is een prettige Kerstgedachte.

Rinus Koppenaal is Arie's rechterhand in hobby-zaken.

Ook P. C. Boele behoort tot Arie's vaste bezoekerskring. De wederzijdse belangstelling voor postzegels verstevigt de band, die ze vroeger in het bedrijf al hadden.

Overlegvergadering met de ondernemingsraad

Op 26 september, 6 en 7 oktober 1983 heeft de O.R. met de directie overlegvergaderingen gehouden, waarop – naast andere zaken – met name twee hoofdpunten aan de orde zijn geweest t.w.

– Jaarstukken 1982 incl. sociaal jaarverslag

– bezuinigingsoperatie 1983

Alvorens op deze onderwerpen nader in te gaan, zullen wij eerst enige andere zaken de revue laten passeren.

Afslanking 1983

Uitvoerig is van gedachten gewisseld over een aantal aspecten van de afslanking, die in de afgelopen maanden nagenoeg werd gerealiseerd. Door de O.R. werd gewezen op tekortkomingen bij de uitvoering van deze maatregelen. De directie heeft deze opmerkingen eensdeels ter harte genomen en anderdeels nadere uitleg gegeven over het gevolgde beleid.

Vacatures

Een nadere toelichting werd verstrekt op de vervulling van enkele vacatures. Duidelijk is, dat het beleid erop is gericht, dat allereerst intern naar oplossingen voor het vervullen van vacatures wordt gezocht. Als dit om bepaalde redenen niet mogelijk is, worden kandidaten van buiten benaderd.

Jaarstukken 1982

De besprekingen over de jaarcijfers werden, zoals gebruikelijk, bijgewoond door de heer mr J. A. Reus, voorzitter van de Raad van Commissarissen en de heer G. Bovenhoff, adjunct-directeur Financiën en Administratie.

Begin september 1983 werden de jaarstukken 1982 in een speciale O.R. vergadering besproken, hetgeen resulteerde in een aantal vragen en opmerkingen. Op de voornaamste daarvan wordt hier nader ingegaan.

Uitvoerig is gesproken over de verklaring, die door de accountant bij zijn verslag wordt gevoegd. Wordt er een z.g. niet schone verklaring verstrekt, dan

houdt dit in dat de accountant op grond van de op dat moment bekende cijfers de continuïteit van de onderneming in twijfel trekt. De accountant heeft over 1982 een schone verklaring verstrekt.

De resultaten van de dochterondernemingen D. van de Wetering B.V. en Ketting Muilwijk B.V. over 1982 waren positief, hoewel lager dan over het voorgaande jaar.

Op veel punten in de Balans en Verlies- en Winstrekening is dieper ingegaan en uitleg gegeven.

Met betrekking tot de dijkverzwaringen te Bolnes zijn er nog geen definitieve beslissingen genomen.

Er is goed overleg met alle betrokken instanties teneinde een ook voor Boele passende oplossing te bereiken.

Het Sociaal Jaarverslag is in een eenvoudiger vorm dan andere jaren verschenen en aan alle personeelsleden toegestuurd.

Ook over de inhoud hiervan werd uitvoerig gediscussieerd.

Gebleken is, dat de regels die gelden ingeval van ziekte, niet altijd nauwkeurig worden opgevolgd, waardoor in een aantal gevallen een ziekengeld-uitkering moest worden geweigerd over een of meerdere dagen.

Via Boele-Nieuws zullen deze regels nog eens onder de aandacht worden gebracht.

Bezuinigingsoperatie

Reeds eind augustus 1983 is een begin gemaakt met de opstelling van de prognose voor 1984. Hierbij wordt o.a. vanzelfsprekend ook rekening gehouden met de ontwikkelingen in 1983.

In 1983 hadden wij over het algemeen te maken met een slappe werkbezetting en ook met zeer scherpe concurrentie, die vaak ook een laag prijsniveau tot gevolg had. Het is duidelijk, dat een dergelijke gang van zaken een ongunstige invloed heeft op de resultaten.

Hoewel wij ervan uitgaan, dat 1984 een opleving, naar verwacht zeker in de reparatie-sector, te zien zal geven, moeten wij toch vaststellen, dat aanzien-

lijke bezuinigingen d.w.z. besparing op alle uitgaven, nodig zijn om ons bedrijf en daardoor de werkgelegenheid, in stand te houden.

Een inkrimping van het personeelsbestand wordt momenteel niet overwogen, doch wel is met de O.R. uitvoerig gesproken over diverse besparingsmogelijkheden, waarvan wij hieronder enkele belangrijke nader onder de loupe nemen.

- De sluiting van het logiesgebouw, veranderingen in de diensten van telefonistes/telexistes en projectleiders, een andere opzet van de brandwacht, wijzigingen in het schoonhouden van kantoren, beperking van de bewaking bij enkele poorten, hebben gezamenlijk al geleid tot een aanzienlijke vermindering van de uitgaven. Door het teruggelopen personeelsbestand zijn de kantinekosten sterk verminderd.
- In de sector vervoerskosten (personeelsvervoer, taxi's e.d.) kan vermoedelijk een aanzienlijk bedrag worden bespaard.
- Diepgaand is gesproken over de omzetting van de nachtdienst in een avonddienst, die zeker f 300.000,— kostenbesparing met zich kan brengen. Daarbij moet aangetekend worden, dat niet alle voordelen in geld uit te drukken zijn. De meerderheid van de O.R. heeft zich met deze verandering van werktijden akkoord verklaard, echter onder de uitdrukkelijke voorwaarde, dat aansluitend aan de avonddienst geen overwerk wordt verricht. Is overwerk noodzakelijk om een bepaald werk gereed te krijgen, dan dienen hiervoor andere medewerkers te worden ingezet. In het toeslagpercentage wordt bij de overgang naar avonddienst geen wijziging gebracht. Inmiddels is de bedoelde omzetting per 7 november j.l. gerealiseerd.
- Door het niet verstrekken van een kerstpakket aan personeelsleden en gepensioneerde medewerkers wordt een belangrijke besparing bereikt. Ook in een beperking van relatiegeschenken e.d. zal aanzienlijk worden bezuinigd.
- Het moet zeker mogelijk zijn door het opnieuw bezien van z.g. vast overwerk, ook op dit terrein de uitgaven te beperken.

- Besloten is geen uitkeringen meer te doen bij huwelijk en huwelijksjubilea.
- Er wordt naar gestreefd dat een ieder zo enigszins mogelijk zijn of haar vrije dagen vóór 31 december 1983 opneemt. Hierover is inmiddels een brief aan alle medewerkers gestuurd.
- Ook door de ondernemingsraad zijn suggesties naar voren gebracht inzake organisatorische en financiële maatregelen, die kostenbesparend werken. De besprekingen in de ondernemings-

raad hadden betrekking op een z.g. eerste ronde. Het is duidelijk, dat we er niet zijn met eenmaal een aantal maatregelen door te voeren. Het gaat er om ons telkens weer af te vragen hoe wij goedkoper kunnen werken en kosten kunnen besparen met het doel de overlevingskansen van onze onderneming zo groot mogelijk te doen zijn.

Een ieders inspanning is daartoe noodzakelijk.

- 26-10 Ivonne Nadine, dochter van dhr. en mevr. Haaksema
- 27-10 Govert Marius, zoon van dhr. en mevr. Van Rees
- 31-10 Simon Johannes, zoon van dhr. en mevr. De Vries
- 04-11 Annabel, dochter van dhr. en mevr. Ruiz Cordon
- 10-11 Mark, zoon van dhr. en mevr. Van Dongen
- 13-11 Margo Ida, dochter van dhr. en mevr. Lodder
- 17-11 Michel, zoon van dhr. en mevr. Egas

HUWELIJK

06-10 Dhr. T. van Vugt en mej. P. I. Maaskant

KERSTPAKKETTEN

In de vorige uitgave van ons personeelsblad schreven we over de noodzakelijke bezuinigingsmaatregelen. In het kader daarvan is het onvermijdelijk om de verstrekking van Kerstpakketten dit jaar achterwege te laten.

Wij vertrouwen, dat u begrip hebt voor deze maatregel.

Personalia

IN DIENST

- 03-10 R. Koek sous-chef administratie
- 03-10 J. van der Laar baas pijpenbewerkers

TERUG UIT MILITAIRE DIENST

- 17-10 R. H. van Dongen bankwerker
- 31-10 P. J. Penning lasser
- 07-11 J. van Buuren metaalbewerker/sectiebouwer
- 07-11 J. Ponsen lasser

UIT DIENST

- 27-09 M. H. de Jong l.l. metaalbewerker
- 30-09 J. Camarena Galan lasser
- 30-09 P. J. Keyner bankwerker
- 30-09 I. Virovkic lasser
- 30-09 P. van der Waal bankwerker
- 30-09 J. Temblador Reijes pijpenbewerker
- 30-09 R. F. Köhler machinaal verspaner
- 30-09 C. van Rees pijpenbewerker
- 30-09 P. Gerdes perser
- 30-09 M. Lopez Rodriguez lasser
- 30-09 H. Louter houtbewerker
- 30-09 A. Ruiz Ortega keukenhulp
- 30-09 A. van Toorn huish. hulp
- 30-09 H. van Leijden metaalbew. reparatie
- 30-09 R. H. Louwerse metaalbewerker/aan-afbouwer
- 30-09 S. van de Werken archivaris
- 30-09 J. A. M. Brakel-Heijboer typiste
- 03-10 F. Lopez Freire hakker/slijper
- 14-10 J. C. de Koning machinaal verspaner
- 20-10 W. M. van der Pluijm pijpenbewerker
- 31-10 Y. A. Flohr typiste/telexiste
- 31-10 J. L. van der Welle coördinator
- 31-10 W. P. Kranendonk adm. medewerker personeelszaken

- 31-10 D. Roodenburg alg. assistent bedr. geneesk. dienst
- 31-10 F. B. van Oijen coördinator onderh.
- 31-10 G. W. Bakker houtbewerker
- 31-10 A. Velhuizen bediende alg. dienst
- 31-10 W. C. Veeloo opmeter/controleur
- 31-10 J. A. Caeiro Hermida transporteur

- 31-10 C. Jongeneel-van Genderen huish. hulp
- 31-10 B. Bijl metaalbewerker/sectiebouwer
- 31-10 S. Verhoeven portier
- 31-10 A. Naman metaalbewerker/sectiebouwer
- 31-10 D. van Vliet machinaal verspaner
- 31-10 R. Kranenburg metaalbewerker
- 31-10 G. Krijtenberg bankwerker
- 31-10 H. Lemon lasser
- 31-10 P. L. Bode lasser
- 31-10 A. van Vliet kok
- 11-11 J. H. G. Weeda bankwerker

VRIJWILLIG VERVROEGD UITGETREDEN

- 30-09 I. van Driel transporteur
- 30-09 P. C. Broersen transporteur
- 30-09 J. Seton chef boekhouding
- 30-09 H. Vlasblom hoofdbaas reparatie
- 30-09 P. de Goede inkoper

VERVROEGD GEPENSIONEERD

- 30-09 H. Vaartjes aanslaander/transporteur
- 30-09 K. Guzey metaalbewerker rep.
- 31-10 H. Dokter lasser

GEBOREN

- 30-09 Martijn, zoon van dhr. en mevr. Kuiper
- 03-10 Alexandro Ramon, zoon van dhr. en mevr. Blanco Nieves
- 04-10 Priscilla, dochter van dhr. en mevr. Van Haagen
- 14-10 Natasja Colinda, dochter van dhr. en mevr. Den Boer

IN MEMORIAM

Op 22 oktober 1983 is overleden op de leeftijd van 59 jaar de heer

A. MOOG

Van 21 november 1938 tot aan zijn ziekte is hij bij ons bedrijf in dienst geweest als brander.

Op 20 oktober 1983 is overleden op de leeftijd van 66 jaar de heer

A. P. VISSEREN

Gedurende 26 jaar is hij bij ons bedrijf in dienst geweest als achtereenvolgens bankwerkersbaas, assistent bedrijfsbureau en werkvoorbereider/calculator.

Op 29 oktober 1983 is overleden op de leeftijd van 79 jaar de heer

J. BRONS

Gedurende ruim 23 jaar is hij bij ons bedrijf in dienst geweest als brander.

Op 17 november 1983 is overleden op de leeftijd van 69 jaar de heer

D. MANNEKEN

Gedurende ruim 48 jaar is hij in dienst geweest bij scheepsreparatiebedrijf De Jong B.V. als afschrijver/ijzerwerker.

Op 19 november 1983 is overleden op de leeftijd van 75 jaar de heer

K. K. VAN DER LINDEN

Gedurende 30 jaar is hij bij ons bedrijf in dienst geweest als verbandmeester.

D. v. d. Wetering B.V.

IN DIENST

- 31-10 P. S. Sturruw kotteraar

UIT DIENST

- 13-09 P. v. d. Wal binnenbankwerker
- 18-11 H. Ketelaar pijpenbewerker